

domsforsørgelse og Ulykkesforsikring. Men det vil altsammen ikke hjælpe noget. Det vil gaa det gamle, patriarkalske Samfund, som det i Eventyret gaar den lille Pige overfor Bjørnen: hun kastede først sin Træsko, saa sin Mosters Hvedekage og tilsidst sin egen Søndagskringle ned i Vilddyrets Gab — og blev dog spist! Men Kampen vil blive blodig. Jo længere man lever her, desto klarere bliver man over, at enhver Forestilling om en fredelig eller blot lempelig Overgang fra gammelt til nyt maa opgives, og det er med en vis Gru, man tænker paa det uundgaaelige Sammenstød. Selv hjemme begynder jo Lidenskaberne saa smaat at koge (jeg har læst om de københavnske Fabriksarbejderes store Demonstrationsmøde paa Fælled og den halvkommiske Politi-Udrykning). Her i Tyskland vil Krak'et blive frygteligt. Den Hær paa tre Millioner Soldater, der her danner Vagt om det middelalderlige Samfunds Grundpiller, Altret og Tronen, og hvis friske Laurbær har gjort den næsten hellig for dem, der beskyttes af den, giver en Maalestok for de Kræfter, der vil komme til at brydes.

Jeg kom forleden Eftermiddag gaaende gennem en af de fornemme Gader, der fra Pladsen foran den nye Generalstabsbygning fører ned til Spree. Ovre paa det andet Fortov gik, med langsomme, usikre Skridt, en meget gammel, uniformeret Mand,